

החלטת העצרת הכללית של האומות המאוחדות

התאחדות למען השלום: הבטחת ההגנה על אזרחים ועובדים הומניטריים בעזה

העצרת הכללית,

בהיזכרה בהחלטתה 377 (V) מיום 3 בנובמבר 1950, הידועה כ"התאחדות למען השלום", הקובעת כי כאשר מועצת הביטחון נכשלת במילוי אחריותה העיקרית לשמירה על השלום והביטחון הבינלאומיים עקב חוסר הסכמה בין חברותיה הקבועות, על העצרת הכללית לדון בנושא באופן מיידי ולפרסם המלצות מתאימות, כולל שימוש בכוחות מזוינים במידת הצורך, כדי לשקם את השלום והביטחון הבינלאומיים,

מאשרת מחדש את העקרונות והמטרות של מגילת האומות המאוחדות, במיוחד המחויבות לקיים זכויות אדם, לקדם צדק ולשמור על שלום וביטחון בינלאומיים,

בהיזכרה בהכרזה האוניברסלית לזכויות האדם (UDHR), שאומצה ב-10 בדצמבר 1948, הקובעת את הזכויות הבלתי ניתנות לערעור של כל בני האדם לחיים, חירות וביטחון אישי, ומדגישה כי "לעולם לא עוד" חייב להתכוון לעולם לא עוד עבור כולם, ללא כל אפליה,

מאשרת מחדש את אמנות ז'נבה משנת 1949 ואת הפרוטוקולים הנוספים להן, הקובעות את המסגרת המשפטית להגנה על אזרחים ועובדים הומניטריים במהלך סכסוכות מזוינים, ומזכירה כי כל הצדדים לסכסוך מחויבים להגשים התחייבויות אלה,

בהיזכרה באמנה למניעה וענישה של פשעי רצח עם משנת 1948, המחייבת מדינות למנוע ולענוש מעשי רצח עם, ומציינת בדאגה רבה את ממצאי בית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ) בצווי הזמניים שלו מ-26 בינואר 2024, המורים לישראל לנקוט בצעדים מיידיים ויעילים להגנה על הפלסטינים בעזה מפני הסיכון לרצח עם על ידי הבטחת סיוע הומניטרי מספיק ואפשרות לשירותים בסיסיים,

מאשרת מחדש את עקרון האחריות להגנה (R2P), שאושר על ידי העצרת הכללית ב-2005, הקובע כי לקהילה הבינלאומית יש אחריות להגן על אוכלוסיות מפני רצח עם, פשעי מלחמה, טיהור אתני ופשעים נגד האנושות כאשר מדינה נכשלת באופן ברור לעשות זאת, וכי אחריות זו כוללת נקיטת פעולה קולקטיבית דרך האומות המאוחדות,

מציינת בדאגה עמוקה את הכישלון החוזר ונשנה של מועצת הביטחון של האומות המאוחדות לפעול באופן החלטי לטיפול במשבר ההומניטרי בעזה, עקב השימוש בווטו על ידי ארצות הברית, לאחרונה ב-20 בפברואר 2024, כדי לחסום החלטה שדרשה הפסקת אש מיידית, ובכך עכבה את האחריות העיקרית של המועצה לשמור על השלום והביטחון הבינלאומיים,

מביעה דאגה מהאי-ציות של ישראל להחלטות מועצת הביטחון, כולל החלטה 2728 (2024) הקוראת להפסקת אש מיידית, וכן מהצווים הזמניים המחייבים מבחינה משפטית של בית הדין הבינלאומי, כפי שתועד על ידי אמנסטי אינטרנשיונל ב-28 בפברואר 2024, שדיווחה על כישלון ישראל להבטיח סיוע הומניטרי מספיק והמשך פעולותיה הצבאיות, כולל תוכניות להסלמה ברפיח, המסכנות תוצאות קטסטרופליות נוספות לאזרחים,

מודאגת מאוד מהמשבר ההומניטרי המתמשך בעזה, המאופיין בעקירה נרחבת, חוסר ביטחון תזונתי, גישה מוגבלת לבריאות ותקיפה של אזרחים ועובדים הומניטריים, כפי שדווח על ידי מכון אלקנו המלכותי

ב-1 במרץ 2024, שמדגיש את כישלון הקהילה הבינלאומית ליישם ביעילות את R2P בהקשר זה,

מכירה בכך שהיקף הסבל האנושי בעזה, כולל אבדות גדולות של אזרחים, תנאי מחיה קשים עקב מצור ופעולות צבאיות, מהווה מקרה ברור ודחוף ליישום האחריות להגנה, וכי הכישלון לפעול פוגע באמינות המשפט הבינלאומי והאומות המאוחדות,

קובעת כי המצב בעזה מהווה איום על השלום והביטחון הבינלאומיים, המחייב פעולה מיידית וקולקטיבית של העצרת הכללית תחת המנדט שלה "התאחדות למען השלום" להגן על אזרחים ועובדים הומניטריים ולקיים את עקרונות המשפט הבינלאומי,

פועלת תחת פרק IV של מגילת האומות המאוחדות ובהתאם להחלטה 377 (V),

סעיפים תפעוליים עיקריים

1. **דורשת** הפסקת אש מיידית ומתמשכת בעזה כדי לעצור את כל הפעולות הצבאיות, להגן על אזרחים ולאפשר משלוח בטוח ובלתי מופרע של סיוע הומניטרי, בהתאם לצווי הזמניים של בית הדין הבינלאומי והחלטות מועצת הביטחון;

2. **קוראת** לפריסה מיידית של כוח הגנה בינלאומי, בחסות האומות המאוחדות, לעזה כדי להבטיח את ביטחונם של אזרחים ועובדים הומניטריים, להגן עליהם מפני אלימות נוספת ולסייע במשלוח סיוע מציל חיים, כולל מזון, ציוד רפואי ומחסה;

3. **דוחקת** בכל המדינות החברות לעמוד בהתחייבויותיהן על פי המשפט הבינלאומי, כולל פסיקות בית הדין הבינלאומי ואמנת רצח העם, על ידי הפסקת כל צורה של תמיכה – צבאית, כלכלית או דיפלומטית – בישראל שעשויה לתרום להפרות המתמשכות של המשפט ההומניטרי הבינלאומי בעזה;

4. **מבקשת** ממדינות חברות בעלות יכולת לספק תמיכה צבאית לתרום כוח אדם, ציוד ומשאבים לכוח ההגנה הבינלאומי, תוך הבטחה שכוח כזה פועל תחת מנדט ברור להגן על אזרחים ועובדים הומניטריים בהתאם למשפט ההומניטרי הבינלאומי;

5. **מעודדת** מדינות חברות שאינן מסוגלות לספק תמיכה צבאית לתרום תמיכה לוגיסטית, כולל תחבורה, תקשורת ותשתיות, וכן סיוע הומניטרי, כדי לענות על הצרכים הדחופים של תושבי עזה, כולל גישה למים נקיים, בריאות וחינוך;

6. **מאשרת** כי פריסת כוח הגנה בינלאומי ומתן סיוע הומניטרי עולים בקנה אחד עם האחריות להגנה, כפעולה קולקטיבית למניעת זוועות נוספות ולקיום הזכויות הבסיסיות של העם הפלסטיני;

7. **קוראת** לבית הדין הפלילי הבינלאומי (ICC) להאיץ את חקירותיו בנוגע לפשעי מלחמה ופשעים נגד האנושות לכאורה שבוצעו בעזה, ודוחקת במדינות החברות לשתף פעולה באופן מלא עם ה-ICC כדי להבטיח אחריות לאחראים;

8. **מפנה** כל התנגדות מצד ישראל או ארצות הברית ליישום החלטה זו לבית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ) בהאג לשיפוט, ומאשרת מחדש כי דלתות הצדק נשארות פתוחות לטיפול בהפרות של המשפט הבינלאומי;

9. **מבקשת** מהמזכיר הכללי לדווח לעצרת הכללית תוך 30 יום על יישום החלטה זו, כולל הקמת כוח ההגנה הבינלאומי, משלוח הסיוע ההומניטרי והתקדמות לעבר אחריות להפרות של המשפט

הבינלאומי;

10. **מחליטה** להישאר מעורבת בנושא ולכנס ישיבה מיוחדת חירום אם המצב בעזה יחמיר עוד יותר או אם הצעדים המפורטים בהחלטה זו לא ייושמו ביעילות.